

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 25T/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5724010428
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Juríková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2024:5724010428.11

Uznesenie

Samosudkyňa Okresného súdu Martin Mgr. Mariana Juríková na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.08.2024 v Martine, takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. D., E. F. XXX/X, prechodne bytom D. D., G. A. XXXX/X, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina, stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe že:

„dňa 01.02.2024 v čase po 17.40 hod., v byte č. XX, nachádzajúcom sa v D. D., G. A. H. XXXX/X, ktorého vlastníkom je C. I., nar. XX.XX.XXXX, a ktorý je miestom trvalého bydliska jeho matky E. B., nar. XX.XX.XXXX, potom čo sa E. B. vrátila z obchodu, nervózne pobehoval po byte a začal ju obviňovať, že kto k nim chodí do bytu, že komu dala kľúče, lebo mu zmizli nejaké veci, ktoré mal na stolíku, a teraz to tam nie je, povedal jej, že to má okamžite nájsť, čo ona odmietla, na základe čoho začal byť agresívnejší a začal jej vulgárne nadávať, pričom v jednom momente k nej pribehol do chodby bytu a chytil ju rukami za krk a na chvíľu ju priškrtil, potom od nej odišiel a zase jej začal opakovať, aby mu to okamžite hľadala, aby mu hľadala ten sáčok, stále pobehoval okolo nej, pričom E. B. to chcela oznámiť polícii, ale bála sa to urobiť telefonicky, lebo mala vedomosť, že by to vystupňovalo jeho agresivitu, na to mu E. B. povedala, že nech ju nechá, že to ide hľadať, načo jej povedal, že ide na polhodinu von a že do polhodiny nech to má na stole, potom odišiel na polhodinu von, pričom keď sa vrátil opýtal sa jej či to našla a keď mu povedala, že nie, tak povedal, že dobre a že teraz to ide hľadať on, zobral šraubovák a povedal jej, že jej ide vymontovať okná a začal šraubovákom rýpať do bočných špaliet na okne v obývačke s tým, že začal šparať omietku, polyuretánovú penu a murivo, E. B. sa ho pokúšala zastaviť, ale on stále opakoval, že mu niekto zobral to, čo je jeho, následne mu povedala, že mu dá peniaze, nech si ide kúpiť to čomu zmizlo, pričom on jej najskôr povedal, že si to nemá kde kúpiť, ale potom po chvíli jej povedal, že nech mu dá 1.000,- eur a prestane s tou demoláciou, na základe čoho, a to pod zámienkou, aby mohla odísť z bytu, mu povedala, že mu ide doniesť tých 1.000,- eur, a odišla z bytu rovno na políciu, pričom on po jej odchode ešte vyšpáral na bočných špaletách na okne v obývačke ďalšiu omietku, polyuretánovú penu a murivo, odtrhol na tomto okne kľučku a urobil ryhy na vchodových dverách na byte č. XX, čím svojim konaním spôsobil C. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX, J. H., zastúpenej E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. D., G. A. H. XXXX/X, škodu v celkovej výške cca 300,- eur,“

postupuje na prejednanie a rozhodnutie inému orgánu - Okresnému úradu Martin, pretože bolo zistené, že žalovaný skutok nie je trestným činom, ale mal by ho iný orgán prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) a ako priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal na Okresný súd Martin dňa 15.04.2024 obžalobu na obvineného A. B. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom poškodenej E. B., výsluchom znalkyne MUDr. Jany Bullovej, čítaním znaleckého posudku č. 34/2024 zo dňa 15.03.2024 znalkyne MUDr. Jany Bullovej, čítaním listinných dôkazov a to splnomocnenia zo dňa 19.02.2024 C. I., správy MUDr. Fedákovej zo dňa 07.02.2024, správy ÚVV a ÚVTOS Žilina zo dňa 26.03.2024, skráteného výpisu klienta, výsledkov toxikologicko-chemickej analýzy č. 127/2024 zo dňa 21.03.2024, zápisnice o obhliadke miesta činu zo dňa 02.02.2024, výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, oboznámením rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 4T/39/2020 zo dňa 24.09.2020, rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 25T/13/2023 zo dňa 28.03.2023, rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 25T/35/2023 zo dňa 08.11.2023, rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 2T/151/2015 zo dňa 01.12.2015, odpisu z registra trestov, lustrácie Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov obžalovaného a oboznámením fotodokumentácie vrátane DVD z č.l. 137 spisu.

Obžalovaný v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní odmietol k čomukoľvek sa vyjadrovať, resp. odpovedať na otázky samosudkyne napr. vo vzťahu k realizácii vyhlásenia podľa § 257 Tr. por.

Poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že v osudný deň 01.02.2024 syn bol doma, spal, ona robila bežné činnosti. Keď sa syn zobudil, už bol taký nervóznejší, len tak pozeral do zeme, rozprával sa sám so sebou. On má nejaký psychický problém, to už trvá dlhodobo, rozpráva sa sám so sebou, komunikuje ako keby s niekým v podvedomí. Toto nejaký čas trvalo, a potom prišiel s tou myšlienkou, že mu niečo zmizlo, pýtal sa, kde to má, začal to hľadať. Ona bola nahnevaná, tak mu len tak odvrkovala, že zase niečo vymyslel. Videla, že syn je pod vplyvom drog. Syn pobehoval po byte, opakoval, kde má tú vec, kto mu to zobral, kto chodí k nim, kto má ešte kľúče od bytu, že mu niečo zmizlo. Keď sa ho opýtala, čo mu zmizlo, nepovedal konkrétne čo mu zmizlo, ale vedela, čo hľadá. Myslela, že to za nejaký čas skončí, ale keď to syn nemohol nájsť, tak potom priskočil k nej do chodby a tam ju trochu akože chytil za šál, a akože priškrtil, že kde to má, kto chodí k nim. Chcel stále počuť, kto chodí k nim, ona mu nevedela povedať, kto k nim chodí, lebo nikto nechodí, ale on to nejak nechápal. No a potom sa mu zrodila myšlienka, že si to ide hľadať sám, chcel nech mu to najprv nájde ona. Potom už v hlave rozmýšľala, že čo a ako, najprv si myslela, že zavolá záchranku, že by ho zobrali na psychiatriu, ale potom si hovorila, že chalan do záchranky nevojde, to vedela, tak potom rozmýšľala, že by bolo najlepšie zavolať policajtov. Synovi potom skrsla myšlienka, že ide na pol hodinu von, ale povedal, že nech mu to zatiaľ hľadá. Ona rozmýšľala, ako v tej chvíli postupovať, napadlo jej, že mu navrhne peniaze, že tak sa ona dostane z bytu k policajtom a že príde s nimi. Nesúhlasila s popisom skutku tak, že mal syn od nej žiadať peniaze, uviedla, že on od nej peniaze nežiadal, sama mu ich ponúkla, aby mohla pod touto zámienkou odísť von bez toho, aby mal syn podozrenie, že ide k policajtom, lebo by ušiel z domu. Preto to mala tak premyslené, že mu navrhne peniaze, že ich ide zobrať a nech si on potom ide kúpiť to, čo mu zmizlo. Na to sa syn trochu uspokojil, ale znovu rýpal do tých stien. Ona odišla k policajtom, nejaký čas tam čakala, lebo neboli na stanici, potom volala a poslali hliadku, vysvetlila im situáciu. Policajti tiež uvažovali, že ho zoberú na psychiatriu, ale potom zhodnotili, že to nemá význam, pretože oni vás pustia na druhý deň z psychiatrie. Urobia vám tam nejaký detox alebo také niečo a pustia vás nazad domov, nemajú záujem nejako riešiť situáciu. Potom vlastne prišli policajti a zobrali syna na stanicu. Syn orýpal steny, videli to, komunikovali s ním, normálne im odpovedal, na čo sa ho pýtali, aj odišiel. Poškodená ďalej uviedla, nakoľko sa toto deje opakovane, nie je prvýkrát, že syn má nejaké psychické problémy, ktoré treba riešiť, že je presvedčená, že syn potrebuje ísť na liečenie. Už bol na liečení na Prednej Hore, bol aj v Sučanoch na chvíľu, na takú medziprestávku kým pôjde na Prednú Horu. Tam mu nastavili lieky a tam to bolo vidno, chodila tam za ním každý týždeň, bolo vidno, že to funguje. Syn potrebuje lieky, potrebuje sa liečiť takýmto štýlom na psychiatrii, aby si nastavil myseľ. Poškodená podotkla, že sa jej o tom ťažko rozpráva, lebo je s ním stále doma, vidí, čo sa s ním deje, syn keď prišiel z väzenia predtým, tie dva mesiace, čo bol doma, čo ešte nebol na drogách, on sa rozprával sám so sebou, vtedy je vám do plaču, keď to vidíte, keď vidíte, že nie je zdrogovaný a rozpráva sa s niekým sústavne. Syna nechce zničiť, on nebol zlý, snaží sa aj pomáhať. Syn jej raz aj povedal, že tie myšlienky mu hovoria, aby robil zle. A to sú tie depresívne stavy, ona si to už aj našťudovala. Syna do liečebne sama nedostane, len keď to má súdom prikázané, znalci to možno vidia inak, ale ona vie, že jemu by len pomohla liečba u psychiatra. Veľa ľudí je teraz takých. Chce synovi pomôcť, ale čo keď on si to odsedí, 5, 7, 10 rokov,

ale to mu nenavrátí zdravie. Keby si zvykol na lieky, liečbu, on by to pochopil. Je presvedčená, že on si drogami rieši svoje psychické problémy, napríklad, keď nemohol spať, dal si marihuanu, zaspal v klude, bol kludný, on si to takto sám rieši. Málo ľudí pozná takých, čo si povie, tomu sa musí stať niečo také, že odpadne a že vtedy si uvedomí, že je na pokraji smrti, a vtedy si ten človek uvedomí, áno, idem sa liečiť. On má také slová, že sa zabije, odstreľí, má také myšlienky, ale nie každý dokáže, ľudia až keď sú asi na pokraji zúfalstva, že sa im niečo také prihodí, vtedy idú sami na liečenie. Preto by chcela navrhnúť radšej liečenie.

Ku skutku poškodená uviedla, že to, čo bolo popísané, to sa stalo, akurát peniaze od nej nežiadal, to mu sama navrhla, aby ho ukludnila a mala možnosť odísť z domu na políciu. Kebyže mal podozrenie, že ide zavolať policajtov, ujde. To je asi pochopiteľné, že by ušiel z domu a policajt za nim behať nebude. Ani ho hľadať nebude. Takže ho chcela udržať doma, preto mu navrhla peniaze, že mu ich ponúkne, on ju nevydieral, tam bolo len vlastne to, že on jej ničil majetok. On hľadal v podvedomí svoju vec, ktorú bol presvedčený, že mu niekto zobral z bytu a pritom poškodzoval zariadenie bytu a príslušenstvo.

Na otázky obhajcu ohľadne psychického a fyzického násillia poškodená uviedla, že presne nevie, ale nie je bežné, keď niekto rozpráva z cesty, že mu zmizli veci, pritom viete, že nikto okrem neho nie je doma. Správanie syna nevnímala ako hrozbu, viac bola na jeho stav nahnevaná, vulgárne jej síce povedal, ale nebála sa, že by ju zabil, z toho strach nemala, ale ubližovalo jej, keď sa k nej vulgárne správal. Konanie syna nevnímala ako vydieranie. K tomu, ako vnímala jeho konanie, uviedla, že vidíte, že dieťa je pod vplyvom drog, ničí vám majetok za účelom hľadania veci, bol presvedčený, že niekde budú ukryté v byte alebo v omietkach, alebo že niekto cudzí chodí po byte a zoberie mu to. Preto ste len nahnevaný, v tom momente si neviete poradiť, či zavolať záchranku, či zavolať policajtov, či ako a či to aj dopadne tak, ako by ste mali v predstave. Už ho raz záchranka prišla zobrať, ale oni ho po troch dňoch pustili s tým, že už s tým nič nemajú, urobili mu základné vyšetrenia, prepustili ho, takže v tomto smere nie je pomoc. Je presvedčená, že potrebuje liečenie, len to nedokáže sám, hoci jej už povedal, že na liečenie pôjde. So synom je denno-denne, nemala obavu, že by jej niečo urobil, on aj poupratoval, nie je tak, že doma nič neurobí. Keď nemal čo robiť, maľoval, našiel si činnosť. Ale keď dostal ten stav, tak vám toto spôsoboval. Človek je na to nahnevaný, to je taký hnev, že už si neviete rady. Už neviete, či ho máte potrestať alebo ako. Aj keď to nie je v poriadku, to každý chápeme, aj ona to chápe, že to nie je normálne. Chce len, aby sa synovi dostalo nejakej odbornej pomoci, aby proste ten život dokázal zvládať a naučil sa fungovať. Keď syn niečo v byte zničí, tak on to na druhý deň opravuje. Podľa nej to robí preto, lebo potrebuje nejakú činnosť vyvíjať. Ona je väčšinou v robote. Keď prišla z roboty a on niečo zničil, tak jej neodpovedal, prečo to zničil, len to proste opravoval. Jeden čas jej syn hovoril, že pôjde k psychológovi, ona mu aj povedala, že mu ho zaplatí, ale so synom je ťažko. Vlastníkom bytu je jej sestra, ona spláca hypotéku, všetky náklady spojené s bytom. Bola to rodinná dohoda, ona na sestru prepísala svoju časť rodinného domu, a sestra jej zase pomohla týmto spôsobom, lebo mohla výhodnejšie získať hypotéku. Potom, ako sa syn vrátil z výkonu trestu, tak bol v klude v ten večer, len si sadol tak, akoby nevedel, kde je. Na druhý deň sa už rozprával sám so sebou. Pozorovala ho, neupozorňovala ho na to, len ho pozorovala, čo sa s ním deje. On sa rozpráva, komunikuje sám so sebou, prišiel do kuchyne, spravil tri kávy, nie jednu. Keď sa ho spýtala, pre koho robí ešte kávy, odpovedal neviem. Ale nezasahovala, lebo mala v pláne pozorovať ho, čo ďalej bude. Potom si večer normálne zobral z vešiaka bundy, čo boli, on si ich porozkladal, jedol mandarínku, na tú bundu dal mandarínku. No proste tak, ako keby tam ľudia sedeli a niekoho ponúknem a hostím. Je to smutné. Toto má dlhodobo, nebolo to len teraz, že sa rozprával s tými hlasmi, ale je to dlhodobo. On takto v podvedomí sa rozpráva a niekedy je to také, že veselo, že sa pritom smeje, odpovedá veselo, niekedy je taký ako nahnevaný pri tom, že odvrkuje tak nejako, ako ale s tými hlasmi v podvedomí. Ale nikdy do toho nezasahovala, lebo nechcela u neho vyvolať pocit, že je blázon. Podľa nej sa mu ale deje niečo v hlave. Škoda, že sa sám k tomu nechce vyjadriť. Psychologička, ktorá bola pri výsluchu mu odporúčala liečenie, aj viac, že keď sa ani na prvý raz nepodarí liečenie, druhý, tretí, ale že skúšať to stále.

Na hlavnom pojednávaní bolo vypočutá znalkyňa MUDr. Jana Bullová, ktorá zotrvala na záveroch znaleckého posudku č. 34/2024 zo dňa 15.03.2024. Znalkyňa v znaleckom posudku uviedla, že po vyšetrení obvineného u obvineného nezistila v čase inkriminovaného činu, a ani v čase vypracovania znaleckého posudku prítomnosť takej duševnej choroby alebo poruchy, ktorá by vzhľadom na charakter vyšetrovaného skutku mala forenzný význam. V minulosti (2019) bola u obvineného zachytená toxická psychóza s príznakmi paranoidne – halucinatórneho syndrómu, ktorá si vyžiadala hospitalizáciu v Psychiatrickej liečebni v Sučanoch. Neskôr už príznaky psychotického ochorenia zachytené neboli. V popredí klinického obrazu je abnormne štrukturovaná osobnosť menovaného so znakmi egocentrizmu, emočnej nestability, sklonom ku sociálnej maladaptabilite a impulzívnym

reakciám v záťaži. V čase skutku bol u obvineného stav ľahkej intoxikácie pervitínom a marihuanou bez psychotických príznakov. Uvedený stav z forenzného hľadiska znalkyňa posúdila ako stav ľahkej alkoholovej opitosti, rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obvineného boli len ľahko, forenzne nevýznamne znížené v dôsledku užitých narkotík, teda obvinený mohol rozpoznať nebezpečenstvo aj protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť. Motív konania obvineného nebol chorobný, teda jeho konanie nebolo chorobne determinované. Obvinený poznal účinky pervitínu a marihuany na svoje konanie, a daný stav si privodil vlastným pričinením. Znalkyňa konštatovala, že u obvineného je prítomný syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok (marihuana, pervitín), prítomné je drogovocentrické správanie, zvyšovanie frekvencie aj tolerance voči narkotikám, racionalizácia a bagatelizácia ich zneužívania, oslabená vôľa aj motivácia abstinovať, negatívne konsekvencie na zdraví (v minulosti toxická psychóza), negatívne následky v sociálnej oblasti (narušené vzťahy, porušovanie právnych noriem). Obvinený už v minulosti dvakrát absolvoval súdom nariadené ochranné protitoxikomaničné liečenie ústavnou formou, raz počas výkonu trestu a raz na slobode, ani jedna liečba nepriniesla želaný efekt. Znalkyňa aktuálne považovala za prospešnú vynútenú abstinenciu (výkon väzby), pričom ďalšia odvykacia liečba bude mať význam len v prípade, že sa pre ňu obvinený sám rozhodne a absolvuje ju dobrovoľne. Podľa znalkyne obvinený v súčasnosti plne chápe zmysel trestného konania. Aby pobyt obvineného na slobode nebol nebezpečný, je podľa znalkyne nevyhnutné, aby dodržiaval prísnu abstinenciu od psychoaktívnych látok, odporučila po prepustení obvineného na slobodu mu nariadiť zákaz požívania psychoaktívnych látok v kombinácii s probačným dohľadom.

Znalkyňa na hlavnom pojednávaní k znaleckému posudku a k obsahu výpovede poškodenej, matky obžalovaného E. B., uviedla, že po analýze výpovede svedkyne poškodenej sa vyjadří k dvom základným veciam, ku ktorým podľa jej názoru daná výpoveď smerovala, a to je prípadná chorobnosť alebo duševný stav obvineného v čase skutku, a potom odporúčania k liečebným opatreniam. Pokiaľ ide o chorobný stav obvineného v čase skutku, aj podľa popisu poškodenej, aj podľa pozitívneho nálezu toxikologického vyšetrenia moču a krvi menovaného bolo zjavné, že bol pod vplyvom narkotík. Preukázaný bol pozitívny nález na pervitín a na marihuanu. Osoba, ktorá je pod vplyvom uvedených látok, sa prejavuje správaním rôznym spôsobom, čo súvisí aj s osobnostnou výbavou užívateľa. Nielen v čase skutku, ale aj v minulosti, pod vplyvom uvedených látok, dochádzalo u obvineného k agitovanosti, teda k agresívnemu správaniu v zmysle deštruktívnych tendencií, zvýšeného prísunu asociácií, zvýšenej komunikatívnosti, monologizovania, t.j. samomluva, rozprávanie sám so sebou. Znalkyňa upozornila, že osoba, ktorá je pod vplyvom alkoholu, môže sa sama so sebou rozprávať, môže rozprávať nesúvisle, od vecí a nejedná sa pritom o psychotické ochorenie alebo schizofréniu. Aj z výpovede svedkyne poškodenej bola pre ňu jedna informácia dôležitá, ktorú citovala „on rýpal tie steny, oni to videli (myslela tým policajtov), komunikovali s ním, už potom som ja moc s ním nekomunikovala, komunikovali oni, policajti, normálne im odpovedal, na čo sa ho pýtali, aj odišiel“. Podľa znalkyne ak by sa jednalo o psychotický stav, poruchy vnímania a myslenia s dopadom na konanie, tieto by pretrvávali naďalej, aj po zadržaní obvineného, by sa správal nápadne a jeho stav by si vyžiadal hospitalizáciu na psychiatrickom oddelení s potrebou odbornej starostlivosti a špecifickej liečby. Tak ako sa to stalo raz v minulosti u obvineného, a to bolo v roku 2019, kedy pri toxickej psychóze jeho liečba trvala 3 mesiace. Na základe uvedených faktov zotrvala na zhodnotení stavu obvineného v čase skutku, že jeho konanie nebolo chorobne determinované. K otázke odporúčania liečebných opatrení znalkyňa uviedla, že u obvineného je prítomná veľmi nepriaznivá kombinácia diagnóz z hľadiska úspešnosti liečby závislosti. Okrem syndrómu závislosti od viacerých návykových látok, je jeho osobnosť abnormne štruktúrovaná. Uvedené bolo potvrdené už počas polročného odvykacieho liečenia na prelome rokov 2016-2017 počas výkonu trestu v Hrnčiarovciach nad Parnou. Osobnosť menovaného vykazuje známky emočnej nestability a sklonom k disociálnemu jednaniu, čo je sociálna maladaptabilita, výrazne oslabená tolerancia na záťaž a tendencia konať impulzívne. Vplyvom požívania narkotík navyše došlo k tzv. depravácii osobnosti, čo je porucha charakteru osobnosti a prejavuje sa v troch oblastiach. Uvedená osoba má zníženú hodnotu sociálnych vzťahov, zanedbáva povinnosti a sú výrazne redukované morálne zábrany. U ľudí s takýmito poruchami osobnosti je prognóza závislosti nepriaznivá, motivácia k liečbe nízka a zlá spolupráca pri liečbe. Preto z hľadiska foreznej psychiatrie pri nariadovaní liečby u takýchto osôb je potrebná ich vôľa, ich motivácia, aby daná liečba mala aspoň nejaký účinok. U obvineného v prípade prepustenia na slobodu je veľmi pravdepodobné, že bude opätovne zneužívať návykové látky. Ale odvykacia liečba nepovedie k abstínovaniu. Preto súdu navrhla aspoň nejaké opatrenie, ktoré by mal obvinený dodržiavať, t.j. zákaz požívania návykových látok spolu s probačným dohľadom. Na otázky obhajcu znalkyňa uviedla, že pri vyšetovaní obvinený spolupracoval, odpovedal na otázky. To, že na pojednávaní nevypovedal, môže byť spôsob, ktorý zvolil. V jej tvrdeniach ju utvrdil jeho

komentár, ktorý je súčasťou výsluchu poškodenej, v ktorom sa dehonestujúcim spôsobom vyjadril k terapeutickým technikám, ktoré absolvoval počas dvoch liečení. To ju utvrdilo v tom, že nie je nijakým spôsobom motivovaný k odvykacej liečbe. Podľa jej vedomostí počas výkonu väzby nebol vyšetrený ústavným psychiatrom a ani nie je v jeho starostlivosti. V priebehu vyšetrenia nezachytila, že by boli u obvineného prítomné kvalitatívne poruchy vnímania alebo myslenia, nie je možné z hľadiska jej praxe 27-ročnej, aby osoba so závažným duševným psychotickým ochorením nebola nápadná pre svoje okolie svojim správaním, napr. aj momentálne vo výkone väzby. To nápadné správanie by mohli byť určité bizarnosti v správaní, spektrum je veľké, ide o to, že sú prítomné tzv. nástavy, t.j. vy vidíte, že v určitom okamihu prestane vás osoba vnímať, začína reagovať na chorobné vnemy, napr. zrakové alebo sluchové, začne sa správať neadekvátne alebo má extrémny strach, nedokáže spať, je vystrašená, rozpráva z cesty, a mnoho ďalšieho neobvyklého bizarného správania, ktoré by si určite všimli jeho spoluväzni, prípadne justičná stráž, pri vstupe do výkonu väzby každý prechádza pohovorom s psychológom, už tam začína určitý filter alebo možnosť zachytiť duševné ochorenie. Zákaz požívania psychotropných látok má mať v prvom rade detenčný charakter, nie liečebný. Zákaz požívania psychotropných látok, ktorý sám o sebe môže menovaného motivovať k tomu, aby liečbu podstúpil, lebo v prípade jeho porušenia osobe z toho vyplývajú nejaké právne konzekvencie.

Na otázky prokurátora znalkyňa uviedla, že v prípade, že obvinený bude prepustený a bude požívať omamné látky, bude jeho pobyt na slobode nebezpečný len v tom ohľade, ako to bolo aj pri poslednom skutku, a to je deštruktívne konanie. Pri analýze výpovede svedkyne poškodenej, ktorá sama uviedla, že v súvislosti s konaním svojho syna nepociťovala strach, ale pociťovala hnev. Danú situáciu nevedela riešiť iným spôsobom ako oznámením na políciu. Práve preto, aby ani v takomto ohľade sa jeho konanie neopakovalo, odporučila zákaz požívania omamných látok. Ohľadom liečenia nie je pravidlo v žiadnom prípade u závislých ľudí vždy nariaďovať liečbu. V prvom rade nejde o náhradu trestu a musia byť splnené ďalšie kritéria, aby liečba mala ďalší efekt, aj v prípade abnormne štrukturovanej osobnosti, ak vysloví nesúhlas s liečením, vždy liečbu odporúčame, u obvineného však už prebehli dva ústavné protitoxikomanické liečenia, jedna v trvaní 6 mesiacov a druhá v trvaní 3 mesiacov. Pokračovalo sa aj v ambulantnej protitoxikomanickej liečbe, žiadne z týchto liečení neprinieslo efekt. Na základe uvedených skutočností forenzná psychiatria neodporúča ďalšie liečenia v prípade, ak s nimi dotknutá osoba neprejaví aspoň parciálny súhlas. V danom prípade obvinený liečbu odmieta, k predchádzajúcim ústavným liečbám, k použitým terapeutickým metódam sa vyjadril posmešne. Po vyhodnotení uvedených skutočností znalkyňa uviedla, že nevidí žiadny efekt alebo priaznivú prognózu pri liečení, ktoré mu bude nariadené. Podľa znalkyne pre obvineného, pre jeho zdravie, pre jeho sociálne fungovanie, by bol najlepší dlhodobý pobyt v resocializačnom zariadení pre drogovu závislých, ten sa však súdom nenariaďuje a aj tam je potrebná spolupráca a motivácia dotknutej osoby. Oslabenie vôle obvineného abstinovať – je to typický syndróm závislých ľudí, obvinený už po prepustení z výkonu trestu, kde bol dlhodobo v chránenom prostredí, veľmi rýchlo vyhľadal narkotiká a v podstate až do zadržania ich užíval denne. Pri ambulantnej liečbe je ešte viac ako pri ústavnej liečbe potrebná vôľa, motivácia a spolupráca dotknutej osoby. Ambulantný psychiater nemôže plniť funkciu detencie, je to lekár, ktorý lieči osoby, ktoré sa liečiť chcú. Osobnosť obvineného sa už v adolescentnom období vyvíjala disharmonicky a prvé kontakty s narkotikami boli vo veľmi nízkom veku, v 14 rokoch začal užívať marihuanu a v 16 rokoch išlo už o veľmi pravidelné zneužívanie THC niekoľkokrát počas dňa. Keď niekto začne skoro užívať narkotiká, je prognóza veľmi nepriaznivá, označuje sa to za tzv. malígnu závislosť. Prvé kontakty s pervitínom boli vo veku 19 rokov a došlo k veľmi frekventnému zneužívaniu danej návykovej látky. Sám uviedol, že abstinoval len v chránených podmienkach, ktorými bol buď výkon trestu alebo liečenie, v nechránených podmienkach abstinovať nedokázal, ani nechcel. On sám povedal, že tie stavy, ktoré sám zažíva pod vplyvom drog, ho lákajú, aj to, že žiadne liečenie mu nepomôže. Dokonca ho veľmi hnevalo a býval nervózny, keď sa pokúšal nahradiť marihuanu z finančných dôvodov za prístupnejšie CDB. Bol nervózny, že nedosahoval stav, na aký bol zvyknutý po marihuane. Veľmi zvyšoval dávky užívaných narkotík, to sa deje u chronických dlhodobých abuzerov, ktorí cielene vyhľadávajú uvedené látky, aby si navodili stavy spôsobené ich účinkami, ktoré dokonale poznajú. Medikamentózna liečba antidepresívami – substitučná liečba sa používa len v prípade závislosti na opiátových preparátoch, je prísne monitorovaná a syntetické náhrady by mali byť podávané len pod odborným dohľadom. Ostatná medikácia, ktorá sa podáva, je skôr v úvode v prípade, že sa vyskytnú abstinenčné príznaky, ale cieľom odvykacej liečby je dostať pacienta do stavu, kedy žiadnu medikáciu nepotrebuje. Znalkyňa tiež uviedla, že je v pozícii znalca, rozumiem tomu ako lekár, ako rodič, že obvinenému chceme pomôcť, ale bude sa držať nejakej línie a faktov, ktoré ako znalec musí rešpektovať, drží sa prísnych pravidiel foreznej psychiatrie, už druhá liečba obvineného bola nariadená, nakoľko nedodržiaval ambulantnú liečbu a prekonal toxickú psychózu. Keby sama ako človek, ako psychiater,

ako matka, ako znalec, verila čo i len na 50 %, že to bude mať nejaký význam, liečbu by obvinenému odporučila. Za súčasných podmienok, jeho súčasného stanoviska, liečba význam nemá. Keby zmenil svoj postoj a ten nezmenil ani po 4 mesiacoch od vyšetrenia, zotrvala na tom, čo uviedla v znaleckom posudku. Znalčka ďalej uviedla, že v prípade, že by bol obvinený prepustený na slobodu a vrátil sa do pôvodného prostredia – z praxe je veľmi dobré, keď liečila závislých ľudí, veľmi dobre zabralo, keď boli postavení pred ultimátum, ak chceš bývať v tejto rodine, budeš rešpektovať to, že nebudeš užívať drogy, budeš prispievať na domácnosť a zamestnáš sa, inak v tejto domácnosti bývať nemôžeš. Obvinený je dospelý človek, má 30 rokov, preto je takýto postup pre ňu jedinou možnosťou. Verí tomu, že v minulosti opakovane rodina mala snahu motivovať ho, podporovať ho, ale efekt to nemalo žiadny, efekt nemali ani výkony trestu, ani predchádzajúce liečenie.

Na otázky poškodenej znalčka uviedla, že pobyt v resocializačnom zariadení by mal na obžalovaného vplyv – resocializačných zariadení máme niekoľko, ktoré sa venujú vyslovene resocializácii závislých ľudí, ktorým predtým nič iné nepomohlo. Tie pobyty bývajú ročné aj dvojročné, sú založené najmä na manuálnej práci, často tam je súčasťou nejaká farma, stolárska výrobná, býva to na odľahlých miestach, ale zároveň je tam odborný tím, vždy tam musí byť psychiater, vždy psychológ a častokrát aj klienti, ktorí danou liečbou prešli a sú nápomocní klientom pri zvládaní rôznych krízových situácií, ktoré tam prekonávajú. Spolupracuje sa aj s rodinami, podľa skúseností vie, že je tam úzka spolupráca s rodinami klientov, poriadajú sa aj týždenné rodinné pobyty, kedy v danom zariadení sú ubytovaní aj rodinní príslušníci, s ktorými sa úzko spolupracuje pri návrate do bežného života. Odporučila takúto liečbu obžalovaného.

Trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a čin spácha na chránenej osobe (blízkej osobe).

Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že násillie (aj hrozba násillia alebo inej ťažkej ujmy) je prostriedkom nátlaku na vôľu poškodeného, aby žiadaným spôsobom niečo konal, opomenul alebo trpel a predchádza želanému konaniu, opomenutiu alebo trpeniu. Objektom trestného činu vydierania podľa § 189 Tr. zák., teda záujmom chráneným týmto ustanovením, je slobodné rozhodovanie človeka, ktoré však treba chápať v kontexte s chránenými právami a oprávnenými záujmami fyzických osôb a právnických osôb, aj so záujmami spoločnosti a ústavným zriadením Slovenskej republiky. Čin je dokonaný uvedeným násilným konaním, resp. uvedenou hrozbou. Nevyžaduje sa, aby páchatel dosiahol svoj zámer.

Podľa § 122 ods. 7 Tr. zák. trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násillie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľstou, alebo ak páchatel použil násillie proti veci iného. Pod hrozbou násillia sa rozumie jednak hrozba bezprostredným násilím, ale aj hrozba takým násilím, ktoré nemá byť vykonané ihneď, ale v bližšej alebo vzdialenejšej budúcnosti. Pri porovnaní s hrozbou bezprostredného násillia je hrozba násilím širšia, pretože môže obsahovať hrozbu, že násillie bude použité s odstupom času.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel. Bude stačiť aj úmysel eventuálny (§ 15 písm. b) Tr. zák.). Zavinenie ako podstatná zložka subjektívnej stránky trestného činu je vybudovaná na zložke vedomostnej (intelektuálnej) a zložke vôľovej. Vôľovou zložkou sa rozumie predovšetkým chcenie, ale aj uzrozenie. Zavinenie je vnútorný, psychický vzťah páchatel'a k podstatným zložkám trestného činu a vzťahuje sa na porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, spôsobom uvedeným v tomto zákone. Vzťahuje sa na priebeh páchatel'ovho činu, ktorý sa prejavil v objektívnej realite a ktorý zodpovedá znakom skutkovej podstaty trestného činu. Zavinenie sa vzťahuje na podstatné skutočnosti, ktoré tvoria páchatel'ov skutok, čin. K subjektívnej stránke patrí ako fakultatívny znak nepochybne aj motív konania páchatel'a, ktorý predstavuje vnútorný podnet vedúci páchatel'a k rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Podľa § 8 Tr. zák., trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ako tento zákon nestanovuje inak.

Pojmom znaky uvedené v tomto zákone sa rozumejú znaky objektívnej a subjektívnej povahy, ktoré tvoria tzv. skutkovú podstatu trestného činu (súhrnných znakov, ktoré charakterizujú ľudské konanie a jeho následok ako trestný čin), pričom všetky sú rovnako nevyhnutné a rovnocenné. Z hľadiska

obsahu, každá skutková podstata trestného činu vyjadruje všetky podstatné znaky a črty nevyhnutné na posúdenie, či konkrétny spáchaný skutok možno pokladať za trestný čin. Ide o súhrn znakov možných ľudských aktivít, ktorých splnením vzniká trestná spornosť. Znaky trestných činov uvedené v Trestnom zákone vyjadrujú možnosť vzniku takto klasifikovaných skutkov (predvídanie možnosti vzniku), ako aj nevyhnutnosť podradiť ich pod príslušné skutkové podstaty trestných činov a použiť právne následky uvedené v Trestnom zákone. Súhrn skutkových znakov jednotlivých skutkových podstát trestných činov odráža konkrétny skutok kvantitatively a kvality. Trestná zodpovednosť vzniká na základe existencie spáchaného skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Obligatórnymi znakmi skutkovej podstaty trestného činu sú objekt (záujem, hodnota, či spoločenský vzťah chránený trestným právom), objektívna stránka (konanie vrátane opomenutia, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom), subjekt (páchateľ) a subjektívna stránka (zavinenie, niekedy aj pohnútky - motív).

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por., ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 5 alebo 6, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z citovaného ustanovenia plynie, že súdne konanie je ovládané zásadami bezprostrednosti a ústnosti, vychádzajúcimi z predpokladu, že súd len na podklade priamo, bezprostredne, pred ním, ústne vykonaných dôkazov si môže vytvoriť ten najvernejší obraz o priebehu v trestnom konaní zisťovaných skutočnostiach, o ktorých má rozhodnúť.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že obžalovaný sa konania dopustil tak, ako bola podaná obžaloba. Skutok zahrnutý v tzv. „skutkovej vete“ musí vyjadrovať všetky skutkové okolnosti významné z hľadiska použitej právnej kvalifikácie a zároveň tieto všetky skutkové okolnosti musia byť preukázané dokazovaním vykonaným na hlavom pojednávaní. Podľa súdu konanie, ktorého sa preukázateľne dopustil obžalovaný, nenapĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. V posudzovanej veci jediným svedkom konania obžalovaného bola poškodená, jeho matka E. B.. Poškodená na hlavnom pojednávaní, pokiaľ ide o priebeh skutku vypovedala, že „v osudný deň 01.02.2024 syn bol doma, spal, ona robila bežné činnosti. Keď sa syn zobudil, už bol taký nervóznejší, len tak pozeral do zeme, rozprával sa sám so sebou. On má nejaký psychický problém, to už trvá dlhodobo, rozpráva sa sám so sebou, komunikuje ako keby s niekým v podvedomí. Toto nejaký čas trvalo, a potom prišiel s tou myšlienkou, že mu niečo zmizlo, pýtal sa, kde to má, začal to hľadať. Ona bola nahnevaná, tak mu len tak odvrkovala, že zase niečo vymyslel. Videla, že syn je pod vplyvom drog. Syn pobehoval po byte, opakoval kde má tú vec, kto mu to zobral, kto chodí k nim, kto má ešte kľúče od bytu, že mu niečo zmizlo. Keď sa ho opýtala, čo mu zmizlo, nepovedal konkrétne, čo mu zmizlo, ale vedela, čo hľadá. Myslela, že to za nejaký čas skončí, ale keď to syn nemohol nájsť, tak potom priskočil k nej do chodby a tam ju trochu akože chytil za šál, a akože priškrtil, že kde to má, kto chodí k nim. Chcel stále počuť, kto chodí k nim, ona mu nevedela povedať, kto k nim chodí, lebo nikto nechodí, ale on to nejak nechápal. No a potom sa mu zrodila myšlienka, že si to ide hľadať sám, chcel nech mu to najprv nájde ona. Potom už v hlave rozmýšľala, že čo a ako, najprv si myslela, že zavolá záchranku, že by ho zobrali na psychiatriu, ale potom si hovorila, že chalan do záchranky nevojde, to vedela, tak potom rozmýšľala, že by bolo najlepšie zavolať policajtov. Synovi potom skrsla myšlienka, že ide na pol hodinu von, ale povedal, že nech mu to zatiaľ hľadá. Ona rozmýšľala, ako v tej chvíli postupovať, napadlo jej, že mu navrhne peniaze, že tak sa ona dostane z bytu k policajtom a že príde s nimi. Nesúhlasila s popisom skutku tak, že mal syn od nej žiadať peniaze, uviedla, že on od nej peniaze nežiadal, sama mu ich ponúkla, aby mohla pod touto zámienkou odísť von bez toho, aby mal syn podozrenie, že ide k policajtom, lebo by ušiel z domu. Preto to mala tak premyslené, že mu navrhne peniaze, že ich ide zobrať a nech si on potom ide kúpiť to, čo mu zmizlo. Na to sa syn trochu uspokojil, ale znovu rýpal do tých stien. Ona odišla k policajtom, nejaký čas tam čakala, lebo neboli na stanici, potom volala a poslali hliadku, vysvetlila im situáciu“.

Z takto konkretizovanej výpovede poškodenej nevyplýva, že by voči nej obžalovaný použil násilie – chytil za šál a priškrtil v súvislosti s jeho žiadosťou na poškodenú, aby mu našla vec, ktorú sám hľadal. Vykonanému dokazovaniu tak nezodpovedá časť skutkovej vety, podľa ktorej obžalovaný poškodenej povedal: „...že to má okamžite nájsť, čo ona odmietla, na základe čoho začal byť agresívnejší a začal jej vulgárne nadávať, pričom v jednom momente k nej pribehol do chodby bytu a chytil ju rukami za

krk a na chvíľu ju priškrtil..." Poškodená na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi ani raz neuviedla, že sa obžalovaný priameho násilia – priškrtenia voči nej dopustil preto, že mu odmietla hľadať „vec“, z jej výpovede priamo nevyplýva, že by obžalovaný najskôr žiadal poškodenú, aby mu „stratenú vec“ hľadala, a keď tak neurobila, použil voči nej násilie za účelom k takémuto konaniu je donútiť. Nakoľko poškodená pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní v podstatnej časti sa zaoberala zdravotným stavom obžalovaného, súd ju vyzval, aby sa vyjadrila ku skutku. Priamo na výzvu súdu poškodená ku skutku uviedla, že to, čo bolo popísané, to sa stalo, akurát peniaze od nej nežiadal, to mu sama navrhla, aby ho ukludnila a mala možnosť odísť z domu na políciu. Ani z takto realizovanej výpovede poškodenej nie je podľa súdu možné jednoznačne vyvodiť záver, že skutok sa stal tak, ako bol popísaný v obžalobe pokiaľ ide o účel použitého násilia obžalovaným voči poškodenej, ako aj pokiaľ ide o finančnú čiastku 1.000,- eur. Pokiaľ poškodená presne nekonkretizovala, kde je popísané to, čo sa stalo, nie je možné prijať záver, že sa poškodená vyjadrovala k skutkovej vete obžaloby. Pokiaľ ide o finančné prostriedky, poškodená sa jednoznačne vyjadrila, že tieto obžalovanému ponúkla sama, čo napokon vyplýva aj zo skutkovej vety: „...následne mu povedala, že mu dá peniaze, nech si ide kúpiť to čo mu zmizlo...“ Pokiaľ je v skutkovej vete uvedené, že „...ale potom po chvíli jej povedal, že nech mu dá 1.000,- eur a prestane s tou demoláciou...“, uvedené tiež nezodpovedá obsahu výpovede poškodenej realizovanej na hlavnom pojednávaní. V kontexte obsahu výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní tak súd nemal preukázané naplnenie objektívnej stránky žalovaného trestného činu, teda že obžalovaný použitím násilia nútil poškodenú, aby mu hľadala „stratenú vec“ a výpoveďou poškodenej mal vyvrátené, že by obžalovaný nútil poškodenú, aby mu pod hrozbou ničenia interiéru bytu poskytla finančné prostriedky. Poškodená sa v tomto smere jednoznačne vyjadrila, že finančné prostriedky mu ponúkla sama z dôvodu, aby ho ukludnila a mala možnosť z bytu odísť a privolať políciu. Poškodená tiež uviedla, že sa obžalovaného nebála, len bola nahnevaná a bezradná z jeho konania, konanie obžalovaného nevnímala ako vydieranie, hoci jej ubližovalo, že sa k nej správal vulgárne. Pre túto skutočnosť svedčí aj to, že ak by sa poškodená obávala konania obžalovaného, je logické a očakávané, že by neostala prítomná v byte, najmä potom, ako mal obžalovaný na pol hodinu byť opustiť. Byt s odôvodnením, že ide vybrať peniaze, opustila až potom, ako obžalovaný pokračoval v nezmyselnom hľadaní „vecí“ v podstate demolovaním bytu.

Súd tak výpoveďou poškodenej nemal preukázané, že obžalovaný poškodenú nútil, aby mu našla vec (podľa poškodenej vzhľadom na charakter konania obžalovaného išlo o drogy, hoci to obžalovaný priamo nepovedal), ktorú mu mal z bytu podľa jeho vyjadrenia niekto zobrať, a to použitím násilia (poškodenú priškrtil), ktorá skutočnosť by umožňovala posúdiť konanie obžalovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., pričom nakoľko sa tohto konania dopustil voči svojej matke, poškodenej E. B., naplnil by znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c). Pri posudzovaní toho, či v danom prípade išlo len o konanie hrubo narušujúce občianske spolunažívanie alebo o vážny zásah do slobodného rozhodovania človeka, je potrebné vychádzať zo zisteného úmyslu páchatel'a. Podľa výpovede poškodenej od nej obžalovaný chcel, aby mu našla vec, ktorú hľadal, pravdepodobne drogy. Poškodená však na hlavnom pojednávaní nepotvrdila, že by obžalovaným použité fyzické násilie voči nej bolo prostriedkom k vynúteniu určitého jej chovania (aby mu hľadanú vec našla). V prípade, že do slobodného rozhodovania človeka vstúpi akt násilia, hrozby násilia, či hrozby inej ťažkej ujmy, už možno hovoriť o tom, že jedinec je pri rozhodovaní limitovaný prednesenými, či prezentovanými vyhrážkami a jeho konanie, či rozhodovanie je, alebo môže byť ovplyvnené konaním vyššie opísaným. Uvedené sa však v prejednávanej veci podľa názoru súdu vôbec, resp. bez rozumných pochybností nepreukázalo.

Na základe takejto dôkaznej situácie, kedy po výpovedi poškodenej na hlavnom pojednávaní (súd podotýka, že prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní poškodenej nepoložil žiadnu otázku, či už za účelom doplnenia jej výpovede, ale za účelom odstraňovania prípadných rozporov v jej výpovedi), ktorá nepotvrdila, že brachiálne násilie použité obžalovaným voči nej malo byť prostriedkom jej donútenia ku konaniu, ktoré nechcela sama urobiť, ktorá dôrazne namietala, že by obžalovaný mal pod podmienkou, že ukončí poškodzovanie bytu, od nej požadovať finančnú hotovosť, neexistuje žiadny dôkaz o tom, že zo strany obžalovaného došlo k vydieraniu poškodenej. Súdu teda neostávalo nič iné len uzavrieť, že nebolo preukázané, že by sa obžalovaný dopustil konania, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako trestný čin vydierania.

Konanie obžalovaného tak, ako bolo preukázané vykonaným dokazovaním, nevykazuje znaky žalovaného trestného činu. Vulgárnym správaním sa obžalovaného, ako aj fyzickým napadnutím

poškodenej pod vplyvom omamných látok (ako vyplýva z výsledkov toxikologicko-chemickej analýzy, vypracovanej Súdnolekárskym a patologicko-anatomickým pracoviskom Martin č. 127/2024 zo dňa 21.03.2024, keď analýzou moču a krvi obžalovaného bolo zistené, že tieto sú pozitívne na obsah amfetamínu, metamfetamínu a kanabinoïdov) nesporne došlo k porušeniu zákonom chráneného záujmu a nesporne ide o neprípustné správanie sa, avšak toto konanie nemôže byť právne posúdené ako vydieranie, keďže v tejto časti sa konanie páchatel'a vykonaným dokazovaním nepotvrdilo. Po vykonanom dokazovaní je teda potrebné uzavrieť, že žiadny priamy dôkaz vykonaný na hlavnom pojednávaní o tom, že došlo zo strany obžalovaného k vydieraniu poškodenej, nebol produkovaný, a súhrn ostatných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní odôvodňuje len záver, že obžalovaný mohol svojím konaním naplniť znaky skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania cudzej veci. V tejto súvislosti súd uvádza, že orgány činné v trestnom konaní nepostupovali správne, keď v zmysle § 211 ods. 1 Tr. por. zisťovali u poškodenej jej prípadný súhlas so začatím trestného stíhania obžalovaného pre trestný čin poškodzovania cudzej veci. Z vykonaného dokazovania, najmä z výpovede poškodenej a listu vlastníctva č. XXXX, vyplýva, že vlastníčkou predmetného bytu je sestra poškodenej C. I. (uvedená skutočnosť je napokon aj obsahom skutkovej vety), pričom podľa súdu udelenie súhlasu s prípadným trestným stíhaním páchatel'a v zmysle § 211 ods. 1 Tr. por. je osobným právom a rozhodnutím poškodenej osoby, ktorý súhlas, či nesúhlas nemôže za poškodenú osobu realizovať jej splnomocnenec. V posudzovanej veci tak prípadný súhlas s trestným stíhaním obžalovaného pre trestný čin poškodzovania cudzej veci mohla výhradne udeliť len vlastníčka predmetného bytu, t.j. sestra poškodenej C. I..

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že konanie obžalovaného nemožno kvalifikovať ako trestný čin vydierania, keďže nebolo preukázané, že by obžalovaný poškodenú vydieral takým spôsobom, že by naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu vydierania. Ostatné konanie obžalovaného, ktoré je súčasťou skutku a ktoré vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že vulgárne nadával poškodenej (ktorá skutočnosť vyplýva z výpovede poškodenej), fyzicky ju napadol tým, že ju priškrtil, pričom jej nespôsobil zranenie (ktorá skutočnosť vyplýva z výpovede poškodenej a zodpovedá fotodokumentácii na č.l. 135-136 spisu, fotografia č. 40-43, podliatiny na krku poškodenej – drobné ublíženie na zdraví), poškodzoval byt spôsobom popísaným v skutkovej vete obžaloby (ktorá skutočnosť vyplýva zo zápisnice o obhliadke miesta činu, fotodokumentácie) nie je možné (vzhľadom na absenciu súhlasu vlastníčky bytu, tety obžalovaného, s trestným stíhaním obžalovaného) kvalifikovať ani ako iný trestný čin (poškodzovanie cudzej veci), avšak toto jeho konanie by mohlo byť podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch kvalifikované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) a ako priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 (vzhľadom na výšku škody a novelu Trestného zákona v súvislosti s výškou škody). Z uvedeného dôvodu súd postúpil vec inému orgánu – Okresnému úradu Martin, ktorý je príslušný na prejednanie a rozhodovanie o priestupkoch.

Uvedenému postupu pritom nebránia závery znaleckého posudku č. 34/2024 zo dňa 15.03.2024 znalkyne MUDr. Jany Bullovej ohľadne duševného stavu obžalovaného. Znalkyňa u obžalovaného v čase inkriminovaného činu, a ani v čase vypracovania znaleckého posudku nezistila prítomnosť takej duševnej choroby alebo poruchy, ktorá by vzhľadom na charakter vyšetrovaného skutku mala forenzný význam. V čase skutku bol u obvineného stav ľahkej intoxikácie pervitínom a marihuanou bez psychotických príznakov. Uvedený stav z forenzného hľadiska znalkyňa posúdila ako stav ľahkej alkoholovej opitosti, rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obvineného boli len ľahko, forenzne nevýznamne znížené v dôsledku užitých narkotík, teda obvinený mohol rozpoznať nebezpečenstvo aj protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť. Motív konania obvineného nebol chorobný, teda jeho konanie nebolo chorobne determinované. Obvinený poznal účinky pervitínu a marihuany na svoje konanie, a daný stav si privodil vlastným pričinením.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať prokurátor. Sťažnosť má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva Okresnému súdu Martin, a to do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia.